

ศึกษาสภาพแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัย กรณีศึกษา: หนังสือภาษาจีนปฐมวัย1a-3b*

The Study of the State of the Chinese Kindergarten Curriculum Case Study: Chinese Kindergarten Course Book 1a-3b

มัสยามาศ ชัยชนะกิจพงษ์¹

MASAYAMAS CHAICHANAKIJPONG

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

E-mail: masayamas.c@ku.th

จตุวิทย์ แก้วสุวรรณ²

CHATUWIT KEAWSUWAN

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

E-mail: fhumcwk@ku.ac.th

Received: 7 February 2022 / Revised: 7 March 2022 / Accepted: 18 May 2022

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแบบเรียน ความสอดคล้องของระบบคำศัพท์ และการลำดับความคิดในการจัดลำดับบท ของแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยของสำนักพิมพ์ทองเกษมจัดพิมพ์ปี พ.ศ. 2560 รวม 6 เล่มกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยเป็นแบบเรียนเพียงชุดเดียวในประเทศไทยที่ระบุไว้สำหรับการเรียนชั้นปฐมวัยโดยเฉพาะ โดยวิเคราะห์ด้านคำศัพท์ จำนวนคำศัพท์ เนื้อหาคำศัพท์ ชนิดคำศัพท์ และด้านหัวข้อลำดับบท ผลการศึกษาคือ แบบเรียนชุดนี้สามารถประยุกต์ใช้เพื่อการต่อยอดไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ แต่ผู้วิจัยยังพบบางประเด็นในแบบเรียนที่ขาดหายไป และมีบางประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านประเภทคำศัพท์ไม่พบคำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบทและคำสันธาน และ ด้านการลำดับบท ไม่พบหัวข้อด้านข้อมูลส่วนตัว ซึ่งจากผลการวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาเอกสารการสอน อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับปฐมวัยให้สอดคล้องกับเกณฑ์มากขึ้นได้

คำสำคัญ : แบบเรียน ปฐมวัย สาระการเรียนรู้

* บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ศึกษาสภาพแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัย กรณีศึกษา: หนังสือภาษาจีนปฐมวัย1a-3b หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ABSTRACT

The aim of this paper is to study the congruency of the vocabulary system and ordering of chapter for Chinese kindergarten class written by Thai author with key indicator and Chinese learning content according to the Basic Education Core Curriculum, 2008, at the first-grade level. A comparative study and analysis of an early childhood Chinese language textbook published by Thongkasem Publishing in 2017, totaling 6 volumes, by analyzing vocabulary, number of words, vocabulary content, vocabulary type, and chapter order. As a result, from these analyses, we found that it can be applied for further study in grade 1 following criteria Basic Education Core Curriculum 2008 for grade 1. Nevertheless, the researcher still found some issues in the curriculum and there are some issues that are not in accordance with the indicators of the grade 1. In terms of lexical types, no adverbs, prepositions, and conjunctions were found. In terms chapter order, no personal information was found. Accordingly, we could use the research results to develop teaching documents which is beneficial to the management of Chinese language teaching at the early level.

Keywords: Course book, Kindergarten, Curriculum

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนได้เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีการติดต่อธุรกิจและร่วมทุนดำเนินธุรกิจกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันท่วงทีกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดเสริมหนุนทางการค้า การพัฒนาเทคโนโลยี และการไหลเวียนสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีที่ประกาศใช้หลักสูตร โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐ และเอกชนจำนวนมาก จัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจที่อาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร ทว่ายังไม่มีหลักสูตรภาษาจีนโดยเฉพาะสถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรของตนเองตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1) ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนของแต่ละโรงเรียน

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาจีนระดับปฐมวัยในประเทศเพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นาน ทำให้งานศึกษาวิจัยด้านนี้มีน้อย ยังมีปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนระดับปฐมวัยในอีกหลายด้าน เช่น ปัญหาครูผู้สอนไม่เพียงพอ ปัญหาคุณภาพการเรียนการสอน ประสบการณ์ของครูผู้สอน ปัญหาด้านสื่อการสอนที่ยังไม่หลากหลาย ปัญหาของแบบเรียนภาษาจีนในระดับปฐมวัยที่ใช้ในแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันไป สำหรับเรื่องความแตกต่างของแบบเรียนอาจมีสาเหตุมาจากการที่ไม่มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ด้านภาษาจีนในระดับปฐมวัย ทำให้การพัฒนาแบบเรียนภาษาจีนทำได้ยาก

และส่งผลต่อคุณภาพของแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยในประเทศไทย โดยแบบเรียนภาษาจีนสำหรับเด็กส่วนใหญ่ระบุเป็นขั้นเริ่มต้นเท่านั้น ไม่ระบุชัดว่าใช้สำหรับเด็กในระดับใด ซึ่งปัญหาดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของปฐมวัยในประเทศไทยอย่างมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษาแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยซึ่งจัดพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2560 รวม 6 เล่ม เนื่องจากมีการระบุอายุของผู้เรียนไว้ชัดเจน ได้แก่ หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 1a และ 1b สำหรับเด็กอายุ 3 - 4 ปี หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 2a และ 2b สำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 3a และ 3b สำหรับเด็กอายุ 5 - 6 ปี เพื่อทำศึกษาสภาพแบบเรียน ระบบคำศัพท์ การลำดับความคิด ว่ามีความเหมาะสมกับการต่อยอดไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 หรือไม่ และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาสภาพแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัยในแง่การจัดระบบคำศัพท์ และการลำดับความคิดในการจัดลำดับบทเรียน
2. ศึกษาความสอดคล้องของระบบคำศัพท์ และการลำดับความคิดในการจัดลำดับบทของแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยที่เขียนโดยคนไทยกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเลือกศึกษาสภาพแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 2 ทำการศึกษาข้อมูล ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 สร้างตารางรวบรวมคำศัพท์ ด้านจำนวนคำศัพท์ ด้านเนื้อหาของคำศัพท์ ประเภทของคำศัพท์ และหัวข้อสนทนาจากหัวข้อบทเรียนในแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยทั้ง 6 เล่ม ทั้ง 52 บท ในแบบเรียนนำมาจัดประเภท

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ลักษณะของแบบเรียนภาษาจีนปฐมวัย ในด้านรูปเล่ม ตัวอักษรที่พิมพ์ภาพประกอบในเล่ม

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาของคำศัพท์ ประเภทของคำศัพท์ และหัวข้อสนทนาจากหัวข้อบทเรียน กับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 พร้อมกับแสดงข้อเสนอต่าง ๆ ที่พบ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัยต่อไป

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแบ่งเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนภาษาจีนปฐมวัยของสำนักพิมพ์ทองเกษมจัดพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2560 จำนวน 6 เล่ม ได้แก่ 1.1) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 1a สำหรับเด็กอายุ 3 - 4 ปี 1.2) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 1b สำหรับเด็กอายุ 3 - 4 ปี 1.3) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 2a สำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี 1.4) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 2b สำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี 1.5) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 3a สำหรับเด็กอายุ 5 - 6 ปี 1.6) หนังสือภาษาจีนปฐมวัย 3b สำหรับเด็กอายุ 5 - 6 ปี

2. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้แก่ **สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1** เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลตัว ข้อ 1) ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง ข้อ 2) ระบุดัชนีบัตรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียงคำง่าย ๆ ตามหลักการออกเสียง ได้แก่ 2.1 พยัญชนะ สระเดี่ยว และวรรณยุกต์ 2.2 หลักการออกเสียง 2.3 การประสมเสียง ข้อ 3) ระบุนาฬหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคจากการฟังหรืออ่านคำ กลุ่มคำ และประโยคที่มีความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร และเครื่องดื่ม 50-100 คำ ข้อ 4) ตอบคำถามจากการฟัง หรือการอ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 14) **สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2** มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ข้อ 1) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่าง บุคคล ตามแบบที่ฟัง ได้แก่ บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ประโยคหรือข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง ข้อ 2) ใช้ คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน ข้อ 3) บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง คำศัพท์ โดยใช้กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ข้อ 4) พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง ตามแบบที่ฟังคำ โดยใช้กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 28) **สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3** นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน ได้แก่ ข้อ 1) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่อง ใกล้ตัว โดยใช้ คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ สิ่งต่าง ๆ ตัวเลข สี ขนาด เวลา ตำแหน่งของสิ่งของ ข้อ 2) เขียนอักษรจีน คำศัพท์ง่าย ๆ ลำดับขีดอักษร จีน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 47) **สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1** ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ได้แก่ การบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ได้แก่ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น ตัวเลข ผัก ผลไม้ สัตว์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 76) **สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก มาตรฐาน ต 4.1** ใช้ภาษาจีนใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ได้แก่ ฟังหรือพูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน ใช้คำ กลุ่มคำ ประโยค และบทสนทนาในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สามารถนำคำ

กลุ่มคำ ประโยค และบทสนทนาที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 82) **สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตราฐาน ต 4.2** ใช้ต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 86)

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กปฐมวัย การจำแนกประเภทคำศัพท์ หลักการเลือกคำศัพท์ ลักษณะของหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ **การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการปฏิบัติจริง** ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กเป็นไปได้อย่างขึ้น (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 84-85) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาด้วยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางควรเป็นการเรียนจากการใช้กลุ่มคำที่มีความหมาย เน้นทักษะการฟังมากกว่า การพูด การเขียน และการอ่าน เด็กจะได้รับการฝึกฟังคำสั่งให้เข้าใจก่อนจะฝึกให้พูดคำสั่งเหล่านั้นการเรียนภาษาด้วยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางนี้ไม่มีการบังคับให้เด็กพูด เพราะอาศัยแนวคิดที่เชื่อว่าเด็กจะเริ่มพูดคำสั่งเหล่านั้นได้เองเมื่อพร้อม สรุปได้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางคือ การใช้คำสั่งต่าง ๆ เพื่อให้เด็กปฏิบัติตามโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง การปฏิบัติตามคำสั่ง และการเรียนภาษาจากประสบการณ์จริง

การจำแนกประเภทของคำ (นันทิยา แสงสิน. 2527 : 92) ได้พิจารณาตามโอกาสในการใช้ดังนี้ 1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อนเป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และจะเริ่มการเรียนรู้คำจากการฟังก่อน 2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูดซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ คำศัพท์เพื่อการพูดสามารถจำแนกได้อีก 3 ชนิดคือ 2.1) คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง 2.2) คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน 2.3) คำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการหรือใช้ในชีวิตประจำวัน 3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน และเป็นปัญหามากสำหรับเด็กที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้ 4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยาก และคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้อง และเป็นทางการ

หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน การเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอนนั้นควรที่จะเลือกคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น คำนามที่หมายถึงผู้เรียน (a boy, a girl, a student) และบุคคลอื่น ๆ รอบตัวนักเรียน คำนามที่หมายถึง สัตว์ สิ่งของ ที่นักเรียนต้องหยิบใช้ จากนั้นจึงเป็นคำที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตจริงของนักเรียน เช่น สิ่งของในห้องเรียน ในโรงเรียน และในบ้าน และเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ทั่วไปสูง (ประนอม สุรัสวดี. 2534 : 4)

ลักษณะของหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย (กำธร สิริกุล. 2515 : 170) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการจัดหน้าปกหรือปกหนังสือพอสรุปได้ ดังนี้ ความสวยงามของปกหนังสือเป็นสิ่งแรกที่เด็กสัมผัส และกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับหนังสือของเด็ก จึงควรใช้สีที่ดึงดูดใจเป็นสีวรรณะอุ่น ซึ่งช่วยให้เกิดความรื่นเริงกระตือรือร้นมากกว่าสีวรรณะเย็น สีวรรณะอุ่น เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง ส่วนสีวรรณะเย็น เช่น สีเทา สีน้ำตาล เป็นต้น นอกจากนี้ ภาพบนหน้าปกควรสอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพราะปกหนังสือภาพสำหรับเด็กนิยมนำไปใช้ความสำคัญของเนื้อเรื่องมาสร้างภาพบนหน้าปก และมีการสร้างจุดสนใจของภาพบนหน้าปกด้วย

จำนวนหน้าและขนาดรูปเล่มที่เหมาะสมกับหนังสือสำหรับเด็ก (อรอนงค์ โชคสกุล และศรีอัมพร ประทุมพันธ์. 2544 : 10-12) กล่าวไว้ว่า จำนวนหน้าของหนังสือสำหรับเด็กที่นิยมจัดทำกันมีดังนี้ จำนวน 8 - 16 หน้า สำหรับเด็กวัย 2-5 ขวบ จำนวน 16 - 32 หน้า สำหรับเด็กวัย 6 - 11 ขวบ และขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็กได้แก่ ขนาด 8 หน้ายก (18.5 × 26 ซม.) ขนาด 16 หน้ายกเล็ก (13 × 18.5 ซม.) ขนาด 16 หน้ายกใหญ่ (14.8 × 21 ซม.)

ขนาดของตัวพิมพ์ ซึ่งมีระบบวัดความสูงของพื้นหน้าของตัวพิมพ์ (Type face) ตามมาตรฐานสากล เป็นระบบปอยท์ (Point) ของสหรัฐอเมริกา 1 ปอยท์ ตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก การรับรู้ทางสายตาของเด็กนั้น จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ในลักษณะรวม ๆ ซึ่งส่งผลถึงการเลือกใช้ตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่กับเด็กเล็ก ขนาดของตัวอักษรจะลดลงตามลำดับวัยของเด็กที่เจริญขึ้น ขนาดของตัวอักษรที่ควรใช้ในหนังสือสำหรับเด็ก โดย (ณรงค์ ทองปาน. 2526 : 67) ให้ความเห็นว่า เด็กเล็กควรใช้ขนาด 40 ปอยท์ (7 มม.) เด็กอนุบาลควรใช้ขนาด 32 ปอยท์ (5 มม.) เด็กประถมศึกษาควรใช้ขนาด 24 ปอยท์ (3 มม.) สีของตัวอักษร มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้แก่เด็ก หนังสือส่วนมากมักพิมพ์ตัวอักษรสีดำนับพื้นสีขาวทำให้ต้นทุนในการพิมพ์ต่ำกว่าพิมพ์ลงบนกระดาษสี สิ่งที่ควรคำนึงคือ การตัดกันระหว่างสีของตัวอักษรกับสีพื้นหลังตัวอักษร และ (อรสิริ วงศ์สิริศร. 2540 : 42) พบว่าขนาดตัวอักษรที่เด็กชอบได้แก่ ขนาด 32 ปอยท์ ส่วนสีตัวอักษรเน้นสีดำ ตัวอักษรสีน้ำเงิน และสีเขียว ส่งผลต่อการเรียนรู้ดีกว่าตัวอักษรสีดำ คำที่พิมพ์ด้วยสีเขียวและคำที่พิมพ์ด้วยสีน้ำเงินให้ผลต่อการเรียนรู้สูงกว่าคำที่พิมพ์ด้วยสีดำ โดยเฉพาะคำที่พิมพ์สีเขียวให้ผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด

ประเภทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก (จรรยาพรรณ เทพศรีเมือง. 2560 : 92) ได้จำแนกประเภทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กไว้ ดังนี้ 1. ภาพเหมือนจริง คือ ภาพที่มีรูปร่างตามความเป็นจริง ส่วนใหญ่ในหนังสือสำหรับเด็ก ภาพเหมือนจริง จะนิยมใช้ภาพวาดมากกว่าภาพถ่าย 2. ภาพเลียนแบบของจริง คือ ภาพที่มีรูปร่างมาจากความเป็นจริงหรือรูปร่างที่ผิดแปลกไปจากความจริง บางครั้ง ไม่สามารถเดาได้ ว่าเป็นภาพอะไร 3. ภาพเหนือจริงคือ ภาพจินตนาการ ประกอบเรื่องราว ที่ไม่มีอยู่จริง เช่น ยักษ์ แม่มด ประเภทของภาพประกอบทั้ง 3 แบบที่กล่าว ข้างต้น สามารถสร้างขึ้น ด้วยวิธีการวาดภาพ และใช้ภาพถ่าย ซึ่งทั้งสองวิธีเป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมในการทำภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก แต่หากผู้จัดทำไม่ชำนาญสามารถใช้เทคนิค ทำภาพประกอบประเภทอื่น ๆ ได้ เช่น เทคนิคการปั้น เทคนิคการตัดแปะ เป็นต้น

ผลการศึกษา

จากการศึกษาภาพแบบเรียน การจัดระบบคำศัพท์ และการลำดับความคิดในการจัดลำดับบทเรียนของแบบเรียนภาษาจีนชุดภาษาจีนปฐมวัยจำนวน 6 เล่ม กับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งได้ผลการศึกษา ดังนี้

1.จากการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ พบว่า 1) คำศัพท์ในเล่ม 1a ได้แก่ 爸爸、包子、吃、弟弟、哥哥、狗、果汁、喝、姐姐、妈妈、猫、妹妹、米饭、面条、奶奶、你好、牛奶、跑、水、跳、兔子、爷爷、再见、走 รวม 24 คำ 2) คำศัพท์ในเล่ม 2b ได้แก่ 八、白色、鼻子、草莓、二、耳朵、黑色、红色、黄色、脚、九、蓝色、六、绿色、苹果、七、三、十、手、四、头、五、西瓜、香蕉、眼睛、一、嘴巴 รวม 27 คำ 3) คำศัพท์ในเล่ม 2a ได้แก่ 不客气、唱、穿、对不起、歌、故事、看、

裤子、脸、没关系、请、裙子、书、漱口、刷、说、跳舞、听、洗、洗澡、写、谢谢、牙、衣服、站、中文、字、坐 รวม 28 คำ 4) คำศัพท์ในเล่ม 2b ได้แก่ 长、聪明、打球、大、点、短、高兴、花儿、回家、可爱、哭、漂亮、起床、铅笔、伤心、书本、帅、睡觉、太阳、踢球、橡皮、小、小鸟、笑、学校、游泳 รวม 26 คำ 5) คำศัพท์ในเล่ม 3a ได้แก่ 阿姨、菠萝、德国、鳄鱼、佛祖、哥哥、喝、蝌蚪、乐园、蘑菇、哪咤、泼水、婆婆、特别、衣服、玉米 รวม 16 คำ และ 6) คำศัพท์ในเล่ม 3b ได้แก่ 吃饭、刺猬、儿子、耳朵、鸡蛋、气球、日历、狮子、司机、乌鸦、西瓜、医生、蜘蛛、紫色 รวม 14 คำ

ตารางที่ 1 แสดงผลตามจำนวนคำศัพท์ของแบบเรียนชุดภาษาจีนปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)

	ปฐมวัย1 เทอม1	ปฐมวัย1 เทอม2	ปฐมวัย2 เทอม1	ปฐมวัย1 เทอม2	ปฐมวัย3 เทอม1	ปฐมวัย3 เทอม2	
หนังสือ	1a	1b	2a	2b	3a	3b	รวม
จำนวนคำศัพท์	24	27	28	26	16	14	135
8 คาบต่อภาคการศึกษา	3	3.37	3.5	3.25	2	1.75	เฉลี่ย 2.81 คำ

จากการศึกษาพบว่าจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน แบ่งเป็นระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ได้แก่ เล่ม 1a และ 1b มีคำศัพท์รวม 51 คำ ระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ได้แก่ เล่ม 2a และ 2b มีคำศัพท์รวม 54 คำ ระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ได้แก่ เล่ม 3a และ 3b มีคำศัพท์รวม 30 คำ รวม 6 เล่มมีคำศัพท์รวม 135 คำเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเวลาเรียนภาษาจีนจำนวน 8 คาบในหนึ่งภาคการศึกษา นักเรียนจะเรียนคำศัพท์เฉลี่ยคาบละ 2.81 คำ ซึ่งมีความเหมาะสม ไม่ซับซ้อนและไม่มีจำนวนมากเกินไป ทำให้เด็กสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

2. วิเคราะห์ด้านเนื้อหาของคำศัพท์ ได้แก่ 1) หน่วยครอบครัว 11 คำ คือ 爸爸、弟弟、哥哥、姐姐、妈妈、妹妹、奶奶、爷爷、阿姨、婆婆、儿子 2) หน่วยร่างกาย 9 คำ คือ 鼻子、耳朵、脚、手、头、眼睛、嘴巴、脸、牙 3) หน่วยตัวเลข 10 คำ คือ 八、二、九、六、七、三、四、十、五、一 4) หน่วยสัตว์ 10 คำ คือ 狗、猫、兔子、小鸟、鳄鱼、蜘蛛、刺猬、蝌蚪、狮子、乌鸦 5) หน่วยเครื่องแต่งกาย 3 คำ คือ 裙子、裤子、衣服 6) หน่วยอารมณ์ความรู้สึก 2 คำ คือ 高兴、伤心 7) หน่วยบอกลักษณะต่าง ๆ 9 คำ คือ 长、聪明、大、短、可爱、漂亮、帅、小、特别 8) หน่วยการกระทำ 19 คำ คือ 吃、喝、跑、跳、走、唱、穿、看、刷、说、听、洗、写、坐、回家、哭、笑、泼水、站 9) หน่วยการทักทาย 7 คำ คือ 你好、再见、不客气、对不起、没关系、请、谢谢 10) หน่วยกีฬา 4 คำ คือ 跳舞、打球、踢球、游泳 11) หน่วยกิจวัตรประจำวัน 5 คำ คือ 漱口、洗澡、起床、睡觉、吃饭 12) หน่วยผลไม้ 5 คำ คือ 草莓、苹果、西瓜、香蕉、菠萝 13) หน่วยสี 7 คำ คือ 白色、黑色、红色、黄色、蓝色、绿色、紫色 14) หน่วยอาหาร 9 คำ คือ 包子、果汁、米饭、面条、牛奶、水、蘑菇、玉米、鸡蛋 15) หน่วยการศึกษา 10 คำ คือ 书、故事、歌、中文、字、铅笔、书本、橡皮、学校、日历 16) หน่วยลักษณะนาม 1 คำ คือ 点 17) หน่วยอาชีพ 2 คำ คือ 司机、医生 18) หน่วยพืช ธรรมชาติ 2 คำ คือ 太阳、花儿 19) หน่วยของเล่น 2 คำ คือ 乐园、气球 20) หน่วยชื่อประเทศ 1 คำ คือ 德国 และ 21) หน่วยศาสนา 2 คำ คือ 哪咤、佛祖

ตารางที่ 2 แสดงผลตามเนื้อหาคำศัพท์ของแบบเรียนชุดภาษาจีนปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)

หน่วย	คำ	เปอร์เซ็นต์	หน่วย	คำ	เปอร์เซ็นต์	หน่วย	คำ	เปอร์เซ็นต์
ครอบครัว	11	8.46 %	การกระทำ	19	14.62 %	การศึกษา	10	7.69 %
ร่างกาย	9	6.92 %	การทักทาย	7	5.38 %	ลักษณะนาม	1	0.77 %
ตัวเลข	10	7.69 %	กีฬา	4	3.08 %	อาชีพ	2	1.54 %
สัตว์	10	7.69 %	กิจวัตร	5	3.85 %	พืช ธรรมชาติ	2	1.54 %
เครื่องแต่งกาย	3	2.31 %	ผลไม้	5	3.85 %	ของเล่น	2	1.54 %
อารมณ์ความรู้สึก	2	1.54 %	สี	7	5.38 %	ชื่อประเทศ	1	0.77 %
บอกลักษณะ	9	6.92 %	อาหาร	9	6.92 %	ศาสนา	2	1.54 %

จากการศึกษาเนื้อหาคำศัพท์ 21 หน่วยคำ 130 คำ มีคำศัพท์ปรากฏซ้ำจำนวน 5 คำ ได้แก่ 哥哥 พบใน 1a และ 3a 喝 พบใน 1a และ 3a 耳朵 พบใน 1b และ 3b 西瓜 พบใน 1b และ 3b 衣服 พบใน 2a และ 3a และพบเนื้อหาคำศัพท์หน่วยการกระทำมีมากที่สุดคือ 14.62 % รองลงมาคือ หน่วยครอบครัว 8.46 % หน่วยตัวเลข 7.69 % หน่วยสัตว์ 7.69 % หน่วยการศึกษา 7.69 % การพบคำศัพท์หน่วยการกระทำมีมากที่สุดเนื่องจากการเป็นกรเรียนรู้ภาษาที่ให้ความสำคัญในการฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งครู เป็นการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นการเรียนภาษาจากสถานการณ์ปฏิบัติได้จริง รองลงมาเป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน บุคคลรอบตัวและเป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ในบ้าน หรือ โรงเรียน เป็นต้น ผู้วิจัยยังพบคำศัพท์ที่มีการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้น้อย ไม่มีลักษณะของคำคุ้นตา เป็นคำศัพท์ที่ยากเกินวัยของผู้เรียน ไม่ได้คำนึงถึงวัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา ได้แก่ 蜘蛛 (แมงมุม) 刺猬 (เม่น) 蝌蚪 (ลูกอ๊อด) 蘑菇 (เห็ด) 玉米 (ข้าวโพด) 日历 (ปฏิทิน) 司机 (คนขับรถ) 德国 (ประเทศเยอรมัน) 哪咤 (นาจา)

3. วิเคราะห์ตามประเภทของคำศัพท์พบว่า 1) คำนาม (名词) 62 คำ ได้แก่ 包子、狗、果汁、猫、米饭、面条、牛奶、水、兔子、白色、鼻子、草莓、耳朵、黑色、红色、黄色、脚、蓝色、绿色、苹果、手、头、歌、西瓜、香蕉、眼睛、嘴巴、故事、裙子、裤子、脸、牙、衣服、中文、字、花儿、铅笔、书本、太阳、橡皮、小鸟、学校、菠萝、德国、鳄鱼、佛祖、蝌蚪、乐园、蘑菇、纳扎、玉米、刺猬、儿子、鸡蛋、气球、日历、狮子、司机、乌鸦、医生、蜘蛛、紫色 2) คำกริยา (动词) จำนวน 25 คำ ได้แก่ 吃、喝、跑、跳、走、唱、穿、看、刷、说、听、洗、写、站、坐、哭、笑、再见、对不起、谢谢、跳舞、起床、睡觉、洗澡、游泳 3) คำคุณศัพท์ (形容词) 11 คำ ได้แก่ 长、聪明、大、短、高兴、可爱、漂亮、帅、小、特别、伤心 4) คำบอกจำนวน (数词) มี 10 คำ ได้แก่ 八、二、九、六、七、三、十、四、五、一 5) คำลักษณะนาม (量词) มี 1 คำ ได้แก่ 点 6) คำสรรพนาม (代词) มี 11 คำ ได้แก่ 爸爸、弟弟、哥哥、姐姐、妈妈、妹妹、奶奶、爷爷、阿姨、婆婆 7) คำกริยาวิเศษณ์ (副词) มี 0 คำ 8) คำบุพบท (介词) มี 0 คำ 9) คำสันธาน (连词) มี 0 คำ 10) คำกริยานุเคราะห์ (助动词) มี 1 คำ ได้แก่ 请 และ 11) อื่นๆ (วลีหรือกลุ่มคำ) มี 9 คำ ได้แก่ 你好、不客气、没关系、踢球、打球、回家、泼水、漱口、吃饭

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ตามประเภทคำศัพท์ของแบบเรียนชุดภาษาจีนปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)

	คำนาม	คำกริยา	คำคุณศัพท์	คำบอกจำนวน	คำลักษณนาม	คำสรรพนาม	คำกริยาวิเศษณ์	คำบุพบท	คำสันธาน	คำกริยานุเคราะห์	อื่นๆ	รวม
จำนวน	62	25	11	10	1	11	0	0	0	1	9	130
ร้อยละ	47.69%	19.23%	8.46%	7.69%	0.77%	8.46%	0	0	0	0.77%	6.92%	100%

การวิเคราะห์ประเภทของคำศัพท์พบว่า มีคำนามมากที่สุด 47.69 % ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำสามัญนามหรือนามทั่วไป ได้แก่ หน่วยร่างกายและสัตว์ รองลงมาเป็นคำกริยา 19.23 % โดยมีทั้งกรรณกริยาหรือกริยาไม่ต้องมีกรรม ได้แก่ 睡觉 (นอน)、坐 (นั่ง)、站 (ยืน)、走 (เดิน) และ สรรณกริยา หรือกริยามีกรรม เช่น 吃 (กิน)、喝 (ดื่ม) เป็นหน่วยคำกริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำคุณศัพท์ 8.46 % เป็นคำบอกรูปร่าง มีความหมายเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ เช่น 大、高兴 คำบอกจำนวน 7.69 % เป็นตัวเลขหลักหน่วยเท่านั้น เป็นคำศัพท์ใกล้ตัวผู้เรียน และบุคคลอื่นๆ รอบตัวนักเรียน คำนามที่เป็นคำที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตจริง และเป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ทั่วไปสูง ไม่พบคำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ด้านหัวข้อสนทนาของแบบเรียนชุดภาษาจีนปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)

หัวข้อ	บท	เปอร์เซ็นต์	หัวข้อ	บท	เปอร์เซ็นต์
社会交往 การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน	2	3.85 %	学校生活 ชีวิตในโรงเรียน	21	40.38 %
感情与态度 อารมณ์ และอกักริยา	5	9.62 %	家庭生活 ชีวิตครอบครัว	1	1.92 %
日常生活 การดำรงชีวิตประจำวัน	8	15.38 %	旅游与交通 การท่องเที่ยวและการเดินทาง	1	1.92 %
科学与技术 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	5.77 %	节日活动 กิจกรรมเทศกาล	1	1.92 %
身体健康 สุขภาพ	4	7.69 %	自然 ธรรมชาติ	4	7.69 %
文化娱乐 วัฒนธรรมและนันทนาการ	2	3.85 %	个人信息 ข้อมูลส่วนตัว	0	0.00 %
			รวม	52	100 %

4. การวิเคราะห์ด้านหัวข้อสนทนาลำดับบทของบทเรียน จำนวน 52 บท มีเนื้อหา 46 บท และแบบฝึกหัดบทวน 6 บท ในการลำดับบทใช้หัวข้อจากเนื้อหาในแบบเรียนมี 12 หัวข้อ ได้แก่ 1) 社会交往หัวข้อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งพบในเล่ม 1a บทที่ 1 เล่ม 2a บทที่ 1 รวม 2 บท 2) 感情与态度หัวข้ออารมณ์และ อกักริยา พบในเล่ม 1a บทที่ 2 และ 3 เล่ม 2b บทที่ 4 เล่ม 3a บทที่ 5 เล่ม 3b บทที่ 8 รวม 5 บท 3) 日常生活 หัวข้อในชีวิตประจำวัน พบในเล่ม 1a บทที่ 4 และ 5 เล่ม 1b บทที่ 7 เล่ม 2a บทที่ 2 และ 3 เล่ม 2b บทที่ 1 เล่ม 2b บทที่ 2 และ 5 รวม 8 บท 4) 科学与技术หัวข้อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบในเล่ม 1b บทที่ 1, 2 และ 5 รวม 3 บท 5) 身体健康 หัวข้อสุขภาพ พบในเล่ม 1a บทที่ 6 เล่ม 1b บทที่ 3 และ 4 เล่ม 2b บทที่ 6 รวม 4 บท 6) 文化娱乐 หัวข้อวัฒนธรรม และนันทนาการ พบใน เล่ม 2a บทที่ 6 เล่ม 2b บทที่ 3 รวม 2 บท 7) 学校生活 หัวข้อชีวิตในโรงเรียน พบในเล่ม 1a บทที่ 8 เล่ม 1b บทที่ 8 เล่ม 2a บทที่ 4, 5, 7 และ 8 เล่ม 2b บทที่ 8 เล่ม 3a บทที่ 1, 2, 3, 4, 6, 8 และ 10 เล่ม 3b บทที่ 1, 2, 4, 6, 7, 9 และ 10 รวม 21 บท 8) 家庭生活 หัวข้อชีวิตครอบครัว พบในเล่ม 2b บทที่ 7 รวม 1 บท 9) 旅游与交通หัวข้อท่องเที่ยวและเดินทาง พบในเล่ม 3a บทที่ 6 รวม 1 บท 10) 节日活动 หัวข้อกิจกรรมเทศกาล พบในเล่ม 3b บทที่ 3 รวม 1 บท 1) 个人信息 หัวข้อข้อมูลส่วนตัว ไม่พบข้อมูล และ 12) 自然 หัวข้อธรรมชาติ

พบในเล่ม 1a บทที่ 7 เล่ม 1b บทที่ 6 เล่ม 3a บทที่ 9 เล่ม 3b บทที่ 5 รวม 4 บท จากการวิเคราะห์การลำดับบทมีการใช้หัวข้อจากเนื้อหาเล่มพบว่ามีหัวข้อ 学校生活 (ชีวิตในโรงเรียน) มากที่สุดมี 21 บท จากการศึกษาไม่พบหัวข้อ 个人信息 (ข้อมูลส่วนตัว) การพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ หรือข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง ตัวอย่างเช่น 我叫……、我……岁 เป็นต้น ส่วนหัวข้อเกี่ยวกับเทศกาลนั้น พบเพียงงานวันเกิดเพียงบทเดียว ไม่ปรากฏเทศกาลสำคัญของจีนอื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการเพิ่มเติมหัวข้อเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของจีน ชื่อ และคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของจีน เช่น วันตรุษจีน 春节 วันไหว้พระจันทร์ 中秋节

5. การวิเคราะห์สภาพแบบเรียน ด้านรูปเล่ม ปก ตัวอักษร และภาพประกอบ ได้แก่

5.1 การศึกษาวิจัยรูปเล่ม ปก และจำนวนหน้าของแบบเรียน พบว่า ลักษณะของปกแบบเรียนภาษาจีนนี้ มีลักษณะรูปทรงของเล่มเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวดังขนาด 8 หน้ายก 21 x 28 ซม. สีของปกมากกว่าสี่สี และเป็นสีวรรณะอุ่นได้แก่ สีเหลือง สีชมพู ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรที่ปกมีขนาดสูงกว่า 36 พอยท์ โดยเล่ม 1a มี 36 หน้า เล่ม 1b มี 36 หน้า เล่ม 2a มี 36 หน้า เล่ม 2b มี 36 หน้า เล่ม 3a มี 40 หน้า เล่ม 3b มี 40 หน้า ผู้วิจัยเห็นว่ารูปเล่มปกนั้นมีความสวยงาม กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี แต่ด้านของจำนวนหน้าของแบบเรียนสำหรับเด็กนั้นมีความเหมาะสมไปควรลดจำนวนหน้าลงเหลือ 16 - 32 หน้า สำหรับเด็ก 6 - 11 ปี

ตารางที่ 5 ตารางแสดงขนาดตัวอักษร และภาพประกอบ (โดยผู้วิจัย)

ขนาดของตัวอักษร	1a	1b	2a	2b	3a	3b	เฉลี่ย
ต่ำกว่า 30 พอยท์	12.05 %	13.03 %	12.42 %	12.15 %	14.10 %	19.66 %	13.91 %
ขนาด 32-36 พอยท์	87.55 %	85.77 %	86.82 %	87.32 %	84.01 %	79.65 %	85.18 %
สูงมากกว่า 40 พอยท์	0.40 %	1.20 %	0.76 %	0.53 %	1.89 %	0.69 %	0.91 %
รวม	100.00 %	100.00 %	100.00 %	100.00 %	100.00 %	100.00 %	100.00 %
ประเภทของภาพ	1a	1b	2a	2b	3a	3b	เฉลี่ย
ภาพคน	31.91 %	31.82 %	38.75 %	35.80 %	26.92 %	14.85 %	30.01 %
ภาพสัตว์	13.83 %	15.15 %	5.00 %	14.81 %	23.08 %	27.72 %	16.59 %
ภาพผลไม้ และดอกไม้	14.89 %	28.79 %	5.00 %	17.28 %	12.50 %	14.85 %	15.55 %
ภาพยานพาหนะ	1.06 %	-	-	2.47 %	0.96 %	6.93 %	1.90 %
ภาพของเล่น	7.45 %	3.03 %	12.50 %	12.35 %	9.62 %	10.89 %	9.30 %
ภาพเครื่องแต่งกาย	2.13 %	-	12.50 %	-	2.88 %	-	2.91 %
ภาพเครื่องเรือน	17.02 %	13.64 %	22.50 %	17.28 %	11.54 %	10.89 %	15.47 %
ภาพอวัยวะ	-	4.55 %	-	-	-	2.97 %	1.25 %
ของกิน	11.70 %	3.03 %	3.75 %	-	12.50 %	10.89 %	6.97 %
รวม	100.00 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100.00 %	100.00 %

5.2 จากการวิจัยขนาดตัวอักษร สีของตัวอักษร โดยใช้พิมพ์มีหน่วยวัดตัวพิมพ์ตามหลักสากล เรียกว่า พอยท์ (Point) ขนาด 1 พอยท์ (Point) มีค่าเท่ากับ 1/72 นิ้ว นั้นการวิเคราะห์ตัวอักษรในแบบเรียนภาษาจีนพบว่า ตัวอักษรขนาด 30-36 พอยท์ มีจำนวน 85.18% ต่ำกว่า 30 พอยท์ มีจำนวน 13.91 % ขนาดมากกว่า 40 พอยท์ 0.91% จะเห็นได้ว่าขนาดตัวอักษรนั้นมีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย เนื่องจากพบว่าเด็กปฐมวัยชอบตัวอักษรขนาด 32 พอยท์มากที่สุด และจากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าเมื่อเด็กวัยที่สูงขึ้น ตัวอักษรจะมีขนาดลดลง ดังนั้นตัวอักษรที่มีขนาดต่ำกว่า 30 พอยท์จึงมีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้นตามเด็กวัยที่สูงขึ้น สีของตัวอักษรใน

แบบเรียน พบว่า เป็นสีดำ 87.14% สีขาว 6.10% สีแดง 4.37% สีอื่นๆ 2.38% สีของพื้นหลังตัวอักษร เป็นพื้นสีขาว 36.18% พื้นสีอ่อน 60.08% พื้นสีเข้ม 3.7% สีพื้นหลังตัวอักษรส่วนใหญ่เป็นสีอ่อน ซึ่งเป็นสีที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแล้ว แต่ในส่วนสีตัวอักษรส่วนใหญ่เป็นสีดำนั่น ยังสามารถใช้อักษรที่พิมพ์ด้วยสีน้ำเงินหรือสีเขียว จะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้สูงกว่าคำที่พิมพ์ด้วยสีดำได้

5.3 ภาพประกอบในแบบเรียน มีลักษณะของภาพเป็นภาพวาดลายเหมือนจริง 84.14% ภาพวาดลายการ์ตูน 15.85% สีของภาพเป็นสีขาวดำ 11.07% เป็นภาพหลากสี 88.93% ประเภทของภาพได้แก่ ภาพคน 30.01% ภาพสัตว์ 16.59% ภาพผลไม้และดอกไม้ 15.55 ส่วนใหญ่เป็นภาพวาดลายเหมือนจริง ตรงกับความจริงของธรรมชาติของสิ่งนั้น เป็นภาพที่มีลักษณะง่ายไม่ซับซ้อน มีการใช้สีที่สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี และพบว่าภาพคนมีมากที่สุด รองลงมาเป็นภาพสัตว์ ภาพผลไม้ และดอกไม้ เพราะเด็กในวัย 5-6 ขวบ จะเริ่มสนใจเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัว เช่น บ้านของเด็ก และสมาชิกในครอบครัว เมื่อเด็กวาดภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพตัวเอง พ่อแม่ สัตว์เลี้ยงของเขา โดยทฤษฎีด้านจิตพิสัย จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้โดยเริ่มจากการรับรู้เป็นความรู้สึกที่มีความสนใจขึ้นต่อปรากฏการณ์ตอบสนองเป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น และจากตารางที่ 5 พบว่าภาพเกี่ยววัยะนั้นพบในแบบเรียนเล่ม 1b กับ 3b เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนคำศัพท์เกี่ยวกับวัยะมีความถี่ต่ำ ซึ่งคำศัพท์ประเภทนี้ควรฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนเด็กสามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาจำนวนคำศัพท์สรุปได้ว่า ในแบบเรียนชุดภาษาจีนปฐมวัย รวม 6 เล่มมี คำศัพท์รวม 135 คำเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเวลาเรียนภาษาจีนจำนวน 8 คาบในหนึ่งภาคการศึกษา นักเรียนจะเรียนคำศัพท์เฉลี่ยคาบละ 2.81 คำ ซึ่งมีความเหมาะสม ไม่มากเกินไปในการจัดการเรียนรู้ ทำให้เด็กสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป **การศึกษาด้านเนื้อหาของคำศัพท์**มีหน่วยการกระทำมากที่สุดคือ 14.62 % รองลงมาคือ ครอบครัว 8.46 % และพบคำศัพท์ที่เด็กไม่ค่อยนำไปใช้ในชีวิตจริง ไม่มีลักษณะของคำคุ้นตา ยากเกินวัยของผู้เรียน ไม่คำนึงถึงวัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา ได้แก่ 蜘蛛(แมงมุม) 刺猬 (เม่น) 蝌蚪 (ลูกอ๊อด) 蘑菇 (เห็ด) 玉米 (ข้าวโพด) 日历 (ปฏิทิน) 司机 (คนขับรถ) 德国 (ประเทศเยอรมัน) 哪咤 (นาจา) ควรเปลี่ยนเป็นคำศัพท์ที่เหมาะสมไม่ยากเกินไปและนำไปใช้ได้จริงได้ เช่น 老虎 (เสือ) 恐龙 (ไดโนเสาร์) 鸡 (ไก่) 猪(หมู) 蛋糕 (ขนมเค้ก) 面包 (ขนมปัง) 老师 (คุณครู) 泰国 (ประเทศไทย) 中国 (ประเทศจีน) 佛像 (พระพุทธรูป) **การศึกษตามประเภทของคำศัพท์**มีค่านามมากที่สุด 47.69 % รองลงมาเป็นคำกริยา 19.23 % จากการวิจัยไม่พบคำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน ผู้วิจัยเห็นว่าควรเพิ่มคำศัพท์ทั้งสามประเภทนี้เข้าไปในแบบเรียน โดยใช้หลักการคัดเลือกบัญชีคำพื้นฐานชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือก ได้แก่ คำที่นักเรียนใช้บ่อยแต่ไม่สามารถแสดงเป็นภาพ หรือ กริยาอาการได้ เช่น คำกริยาวิเศษณ์ (副词) ควรเพิ่มคำว่า 不、没有 คำบุพบท (介词) ควรเพิ่มคำว่า 当、从 และคำสันธาน (连词) ควรเพิ่มคำว่า 和 เป็นต้น **การศึกษการลำดับบทพบว่ามีหัวข้อ 学校生活 (ชีวิตในโรงเรียน) มากที่สุดมี 21 บท 40.38 %** จากการศึกษาไม่พบหัวข้อ 个人信息 (ข้อมูลส่วนตัว) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรเพิ่มการพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ หรือข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง

ตัวอย่างเช่น 我叫……、我……岁 เป็นต้น และส่วนหัวข้อเกี่ยวกับเทศกาลนั้น พบงานวันเกิดเพียงบทเดียว ไม่ปรากฏเทศกาลสำคัญของจีนและไทยอื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรเพิ่มคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของจีนและไทย ที่เหมาะสมกับวัย เช่นวันสงกรานต์ 泼水节 วันตรุษจีน 春节 วันไหว้พระจันทร์ 中秋节 การศึกษาสภาพแบบเรียนด้านจำนวนหน้าพบว่า แบบเรียนเล่ม 1a มี 36 หน้า เล่ม 1b มี 36 หน้า เล่ม 2a มี 36 หน้า เล่ม 2b มี 36 หน้า เล่ม 3a มี 40 หน้า เล่ม 3b มี 40 หน้า ซึ่งมีจำนวนหน้ามากเกินไปสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรปรับลดจำนวนหน้าให้เหมาะสมสำหรับเด็กวัย 6 - 11 ขวบ โดยมีจำนวนหน้าประมาณ 16 - 32 หน้า ด้านของการใช้สี ขนาดของหนังสือและลักษณะของปกแบบเรียนภาษาจีน มีลักษณะรูปทรงของเล่มเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวนอนขนาด 8 หน้ายก 21 x 28 ซม. สีของปกมากกว่าสี่สี และเป็นสีวรรณะอุ่นได้แก่ สีเหลือง สีชมพู ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรที่ปกมีขนาดสูงกว่า 36 ปอยท์ ซึ่งมีความสวยงาม กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสำคัญในการจัดหน้าปกและการใช้สีในแบบเรียนสำหรับเด็กแล้ว ด้านตัวอักษรในแบบเรียนพบว่า ตัวอักษรขนาด 30-36 ปอยท์ มีจำนวน 85.18% ต่ำกว่า 30 ปอยท์มีจำนวน 13.91 % ขนาดมากกว่า 40 ปอยท์ 0.91% เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ส่วนด้านการศึกษาสีของตัวอักษร พบว่า เป็นสีดำ 87.14% สีขาว 6.10% สีแดง 4.37% สีอื่นๆ 2.38% นั้นยังสามารถใช้อักษรที่พิมพ์ด้วยสีน้ำเงิน หรือสีเขียว ก็จะส่งผลต่อการเรียนรู้สูงกว่าคำที่พิมพ์ด้วยสีดำได้ สีของพื้นหลังตัวอักษร เป็นพื้นสีขาว 36.18% พื้นสีอ่อน 60.08% พื้นสีเข้ม 3.7% จะเห็นได้ว่าส่วนสีพื้นหลังตัวอักษรส่วนใหญ่เป็นสีอ่อน มีเหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแล้ว ด้านภาพประกอบในแบบเรียน ส่วนใหญ่เป็นภาพวาดลายเหมือนจริง มีการใช้สีที่สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี และพบว่าภาพคนมีมากที่สุด รองลงมา เป็นภาพสัตว์ ภาพผลไม้ และดอกไม้ อีกทั้งภาพเกี่ยวกับวัยะพบในแบบเรียนเล่ม 1b กับ 3b เท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความถี่ต่ำในการเรียนคำศัพท์เกี่ยวกับวัยะ จึงควรเพิ่มคำศัพท์ประเภทนี้ควรให้เด็กได้ฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนเด็กสามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านจำนวนคำศัพท์แบ่งเป็นระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ในเล่ม 1a และ 1b มีคำศัพท์รวม 51 คำ ระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ในเล่ม 2a และ 2b มีคำศัพท์รวม 54 คำ ระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ในเล่ม 3a และ 3b มีคำศัพท์รวม 30 คำ ทั้ง 6 เล่มมีคำศัพท์รวม 135 คำ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 สาระที่ 1 มาตราฐาน 1.1 ข้อที่ 3 ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคจากการฟังหรืออ่านคำ กลุ่มคำและประโยค ที่มีความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร และเครื่องดื่ม คำศัพท์ 50 - 100 คำ

ด้านเนื้อหาคำศัพท์จำนวน 21 หน่วยคำ พบเนื้อหาคำศัพท์หน่วยการกระทำมากที่สุดคือ 14.62 % รองลงมาคือ หน่วยครอบครัว 8.46 % หน่วยตัวเลข 7.69 % หน่วยสัตว์ 7.69 % หน่วยการศึกษา 7.69 % ซึ่งสอดคล้องจากการศึกษาด้านเนื้อหาของคำศัพท์ของ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2535 : 84-85) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาด้วยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางควรเป็นการเรียนจากการใช้กลุ่มคำที่มีความหมาย เน้นทักษะการฟังมากกว่าการพูด การเขียนและการอ่าน เด็กจะได้รับการฝึกฟังคำสั่งให้เข้าใจก่อนจะฝึกให้พูดคำสั่งเหล่านั้น

การเรียนรู้ภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางนี้ ไม่มีการบังคับให้เด็กพูดเพราะอาศัยแนวคิดที่เชื่อว่าเด็กจะเริ่มพูดคำสั่งเหล่านั้นได้เองเมื่อพร้อม และ (นันทิยา แสงสิน. 2527 : 92) ที่เสนอแนวคิด คำศัพท์เพื่อการฟังเป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และจะเริ่มการเรียนรู้คำจากการฟังก่อนคำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูดซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ คำศัพท์เพื่อการพูดสามารถจำแนกได้อีก 3 ชนิด คือ 1) คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง 2) คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน 3) คำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการหรือใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอนว่า ควรจะเลือกคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น คำนามที่หมายถึงผู้เรียน (a boy, a girl, a student) และบุคคลอื่น ๆ รอบตัวนักเรียน คำนามที่หมายถึง สัตว์ สิ่งของ ที่นักเรียนต้องหยิบใช้ จากนั้นจึงเป็นคำที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตจริงของนักเรียน เช่น สิ่งของในห้องเรียน ในโรงเรียนและในบ้าน และเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ทั่วไปสูง (ประนอม สุรัสวดี. 2534 : 4) พิจารณาคัดเลือกคำให้นักเรียนเรียนในลักษณะคำคันทา (Sight Words) เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกมี 3 ลักษณะ คือ คำที่เป็นรูปธรรมสามารถแสดงเป็นภาพได้ คำที่แสดงกิริยาอาการให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างเด่นชัด และคำที่นักเรียนใช้บ่อยแต่ไม่สามารถแสดงเป็นภาพหรือกิริยาอาการได้ จากการศึกษาผู้วิจัยยังพบคำศัพท์ที่มีการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้น้อย ไม่มีลักษณะของคำคันทา เป็นคำศัพท์ที่ยากเกินวัยของผู้เรียน ไม่ได้คำนึงถึงวัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา ได้แก่ 蜘蛛 (แมงมุม) 刺猬 (เม่น) 蝌蚪 (ลูกอ๊อด) 蘑菇 (เห็ด) 玉米 (ข้าวโพด) 日历 (ปฏิทิน) 司机 (คนขับรถ) 德国 (ประเทศเยอรมัน) 哪咤 (นาจา) ผู้วิจัยพบว่าหน่วยคำศัพท์ที่พบยังมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.1 ข้อ 1 ข้อ 3 และข้อ 4 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.2 ข้อ 1 ข้อ 2 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.3 ข้อ 1 สาระที่ 3: มาตรฐาน 3.1 สาระที่ 4: มาตรฐาน 4.1 ซึ่งจะส่งผลให้เด็กระดับปฐมวัย ได้เรียนรู้ด้านหน่วยคำศัพท์ครอบคลุมและมีความพร้อมที่จะขึ้นไปศึกษาต่อในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

ด้านประเภทของคำศัพท์ พบว่า มีคำนามมากที่สุด 47.69 % ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำสามัญนามหรือนามทั่วไป ได้แก่ หน่วยร่างกายและสัตว์ รองลงมาเป็นคำกริยา 19.23 % โดยมีทั้งกรรณกริยาหรือกริยาไม่ต้องการกรรม ได้แก่ 睡觉 (นอน)、坐 (นั่ง)、站 (ยืน)、走 (เดิน) และ สรรพกริยา หรือกริยามีกรรม เช่น 吃 (กิน)、喝 (ดื่ม) เป็นหน่วยคำกริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำคุณศัพท์ 8.46 % เป็นคำบอกรูปร่างมีความหมายเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ เช่น 大、高兴 คำบอกจำนวน 7.69 % เป็นตัวเลขหลักหน่วยเท่านั้น คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ใกล้ตัวผู้เรียน และบุคคลอื่นๆ รอบตัวนักเรียน คำนามที่เป็นคำที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตจริง และเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้ทั่วไปสูง จากศึกษาผู้วิจัยยังพบว่าประเภทของคำศัพท์ที่พบยังมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.1 ข้อ 1 ข้อ 3 และข้อ 4 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.2 ข้อ 1 และข้อ 2 สาระที่ 1: มาตรฐาน 1.3 ข้อ 1 สาระที่ 3: มาตรฐาน 3.1 สาระที่ 4: มาตรฐาน 4.1

ด้านลำดับบท มีการใช้หัวข้อจากเนื้อหาเล่มมีหัวข้อ 学校生活 (ชีวิตในโรงเรียน) มากที่สุดมี 21 บท 40.38 % โดยมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่1 สารที่ 1: มาตรฐาน ต 1.1 ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 มาตรฐาน ต1.2 ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 สารที่ 1: มาตรฐาน ต 1.3 ข้อ 1 สารที่ 3: มาตรฐาน ต 3.1 สารที่ 4: มาตรฐาน ต 4.1 มาตรฐาน ต 4.2 จากการศึกษาไม่พบหัวข้อ 个人信息 (ข้อมูลส่วนตัว) ทำให้ไม่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่1 สารที่ 1: มาตรฐาน ต 1.2 ข้อที่1 การพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ หรือ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง

ด้านสภาพแบบเรียน 1) จำนวนหน้า ลักษณะของปกแบบเรียนภาษาจีนนี้ มีลักษณะรูปทรงของเล่ม เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวนองขนาด 8 หน้ายก 21 × 28 ซม. สีของปกมากกว่าสี่สี และเป็นสีวรรณะอุ่นได้แก่ สี เหลือง สีชมพู ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรที่ปกมีขนาดสูงกว่า 36 พอยท์ โดยเล่ม 1a มี 36 หน้า เล่ม1b มี 36 หน้า เล่ม 2a มี 36 หน้า เล่ม 2b มี 36 หน้าเล่ม 3a มี 40 หน้าเล่ม 3b มี 40 หน้า ซึ่งมีความสอดคล้องกับการ ศึกษาวิจัยด้านรูปเล่ม ปก และจำนวนหน้าของแบบเรียนสำหรับเด็ก โดย (กำธร สติกรกุล. 2515 : 170) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการจัดหน้าปกหรือปกหนังสือดังนี้ ความสวยงามของปกหนังสือเป็นสิ่งแรกที่เด็กสัมผัส และกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับหนังสือของเด็ก จึงควรใช้สีที่ดึงดูดใจเป็นสีวรรณะอุ่น ซึ่งช่วยให้เกิดความรื่นเริง กระตือรือร้นมากกว่าสีวรรณะเย็น สีวรรณะอุ่น เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง ส่วนสีวรรณะเย็น เช่น สีเทา สี น้ำตาล เป็นต้น และ (อรอนงค์ โชคสกุล และศรีอัมพร ประทุมพันธ์. 2544: 10-12) ได้กล่าวถึง จำนวนหน้า ของหนังสือสำหรับเด็กที่นิยมจัดทำกัน มีดังนี้ จำนวน 8 - 16 หน้า สำหรับเด็กวัย 2 - 5 ขวบ จำนวน 16 - 32 หน้า สำหรับเด็กวัย 6 - 11 ขวบ ขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็ก ขนาด 8 หน้ายก (18.5 × 26 ซม.) ขนาด 16 หน้ายกเล็ก (13 × 18.5 ซม.) ขนาด 16 หน้ายกใหญ่ (14.8 × 21 ซม.) ผู้วิจัยเห็นว่า จำนวนหน้า ของแบบเรียนสำหรับเด็กนั้นมากเกินไปสำหรับเด็กปฐมวัย ส่วนในด้านของการใช้สีและขนาดของหนังสือ นั้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสำคัญในการจัดหน้าปก และการใช้สีในแบบเรียนสำหรับเด็ก

2) ขนาด ตัวอักษร สีของตัวอักษร โดยใช้พิมพ์มีหน่วยวัดตัวพิมพ์ตามหลักสากล เรียกว่าพอยท์ (Point) ขนาด 1 พอยท์ (Point) มีค่าเท่ากับ 1/72 นิ้ว นั้น ในแบบเรียนมีตัวอักษรขนาด 30-36 พอยท์ มีจำนวน 85.18% ต่ำกว่า 30 พอยท์มีจำนวน 13.91 % ขนาดมากกว่า 40 พอยท์ 0.91% สีของตัวอักษร เป็นสีดำ 87.14% สีขาว 6.10% สี แดง 4.37% สีอื่นๆ 2.38% สีของพื้นหลังตัวอักษร เป็นพื้นสีขาว 36.18% พื้นสีอ่อน 60.08% พื้นสีเข้ม 3.7% ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ (อรอนงค์ โชคสกุลและศรีอัมพร ประทุมพันธ์. 2544 : 10-12) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสือสำหรับเด็กขนาดตัวอักษรและขนาดของรูปเล่ม ในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในเนื้อเรื่อง ควรจะให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น เด็กวัยก่อนเรียน ใช้ตัวอักษรโต ขนาด ประมาณ 20-30 พอยท์ (ประมาณ 1/2 ซม.) และตัวอักษรที่ไม่ควรเป็นตัวอักษรลวดลาย ควรเป็นตัวอักษร ที่มีรูปแบบที่ชัดเจน อ่านง่าย การเขียนอักษรแต่ละตัวถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เด็กวัยที่สูงขึ้น ตัวอักษร จะมีขนาดลดลงได้ตามความเหมาะสม และ (ณรงค์ ทองปาน. 2526 : 67) ให้ความเห็นว่า เด็กเล็กควรใช้ ขนาด 40 พอยท์ (7 มม.) เด็กอนุบาลควรใช้ขนาด 32 พอยท์ (5 มม.) เด็กประถมศึกษาควรใช้ขนาด 24 พอยท์ (3 มม.) ในส่วนด้านสีของตัวอักษร (อรสิริ วงศ์สิริศร. 2540 : 42) ได้ให้ความเห็นว่า ขนาดตัวอักษรที่ เด็กชอบได้แก่ ขนาด 32 พอยท์ ส่วนสีตัวอักษรเน้นสีดำ ตัวอักษรสีน้ำเงิน และสีเขียวส่งผลต่อการเรียนรู้ดีกว่า อักษรสีดำ คำที่พิมพ์ด้วยสีเขียว และคำที่พิมพ์ด้วยสีน้ำเงินให้ผลต่อการเรียนรู้สูงกว่าคำที่พิมพ์ด้วยสีดำ

โดยเฉพาะคำที่พิมพ์สีเขียวให้ผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าส่วนสีพื้นหลังตัวอักษรพบว่าเป็นส่วนใหญ่เป็นสีอ่อน ซึ่งนับได้ว่าเป็นสีที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแล้วและสอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น แต่ในส่วนสีตัวอักษรส่วนใหญ่เป็นสีดำนั่น หากแบบเรียนใช้อักษรที่พิมพ์ด้วยสีน้ำเงินหรือสีเขียว นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าคำที่พิมพ์ด้วยสีดำ ส่วนขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย เนื่องจากพบว่าเด็กปฐมวัยชอบตัวอักษรขนาด 32 ปอยท์มากที่สุด และจากตารางที่ 5 เมื่อเด็กมีวัยที่สูงขึ้น ตัวอักษรจะมีขนาดลดลง ดังนั้นตัวอักษรที่มีขนาดต่ำกว่า 30 ปอยท์จึงมีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้นตามวัยของเด็ก

ด้านภาพประกอบ มีลักษณะภาพเป็นภาพวาดลายเหมือนจริง 84.14% ภาพวาดลายการ์ตูน 15.85% สีของภาพเป็นสีขาวดำ 11.07% เป็นภาพหลากสี 88.93% ประเภทของภาพได้แก่ ภาพคน 30.01% ภาพสัตว์ 16.59% ภาพผลไม้และดอกไม้ 15.55% ภาพอวัยวะ 1.25% ซึ่งมีความสอดคล้องกับบทวิจัยเกี่ยวกับภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก (จรรยาพร เทพศรีเมือง, 2560 : 92) ได้จำแนกประเภทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กไว้ ดังนี้ 1) ภาพเหมือนจริง คือภาพที่มีรูปร่างตามความเป็นจริง เช่น ภาพถ่าย ภาพวาดเหมือนจริง ส่วนใหญ่หนังสือสำหรับเด็ก ภาพเหมือนจริง จะนิยมใช้ภาพวาดมากกว่าภาพถ่าย เพราะบางครั้งผู้วาดภาพสามารถเก็บรายละเอียด คือเน้นบางส่วนได้ดีกว่าการถ่ายภาพ 2) ภาพเลียนแบบของจริง คือภาพที่มีรูปร่างมาจากความเป็นจริง หรือรูปร่างที่ผิดแปลกไปจากความจริง บางครั้ง ไม่สามารถเดาได้ ว่าเป็นภาพอะไร เช่น ภาพต้นไม้ ภาพสัตว์ ที่ทำท่าทางเหมือนคน และ 3) ภาพเหนือจริง คือภาพจินตนาการ ประกอบเรื่องราว ที่ไม่มีอยู่จริง เช่นยักษ์ แม่มด สวรรค์ เมื่อมองหัดจรรย จากการศึกษาภาพประกอบแบบเรียนพบว่า ภาพประกอบในแบบเรียนส่วนใหญ่เป็นภาพวาดลายเหมือนจริง ตรงกับความจริงของธรรมชาติของสิ่งนั้น เป็นภาพที่มีลักษณะง่ายไม่ซับซ้อน มีการใช้สีที่สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี และพบว่าภาพคนมีมากที่สุด รองลงมาเป็นภาพสัตว์ ภาพผลไม้ และดอกไม้ เพราะเด็กในวัย 5-6 ขวบ จะเริ่มสนใจเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัวเขา เช่น บ้านของเด็ก และสมาชิกในครอบครัว เมื่อเด็กวาดภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพตัวเอง พ่อแม่ สัตว์เลี้ยงของเขา โดยทฤษฎีด้านจิตพิสัย จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้โดยเริ่มจาก การรับรู้เป็นความรู้สึกที่มีความสนใจขึ้นต่อปรากฏการณ์ ตอบสนองเป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น และจากตารางที่ 5 พบว่าภาพเกี่ยวอวัยวะนั้นพบในแบบเรียนเล่ม 1b กับ 3b เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะมีจำนวนน้อย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าคำศัพท์ประเภทนี้ควรมีมากกว่านี้และให้เด็กได้ฝึกซ้ำๆ จนเด็กสามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ผู้วิจัยหวังว่าบทความวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของเด็กระดับปฐมวัย ทั้งนี้สามารถนำผลการศึกษาไปพัฒนาต่อยอด ในการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่สองระดับปฐมวัย พัฒนาสร้างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับปฐมวัย ตลอดจนการพัฒนาและการสร้างแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัย เนื่องจากการพัฒนาและการสร้างแบบเรียนภาษาจีนระดับปฐมวัยนั้นความสำคัญอย่างมาก ซึ่งการจัดสร้างแบบเรียนต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่1 เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้เตรียมความพร้อมด้านภาษาจีนต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยให้ความเห็นว่าในหนังสือแบบเรียนควรเพิ่มเทคโนโลยีควาร์โค้ดเข้ามามีส่วนช่วยในระบบการเรียนการสอน ไปจนถึงสื่อการเรียนการสอนอินเทอร์เน็ตแบบสามมิติ เพื่อช่วยเสริมแบบเรียนให้มีความทันสมัยน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

(2556). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 1a. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 1b. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 2a. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 2b. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 3a. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กิตติภพ สีพอง. (2560). ภาษาจีนปฐมวัย 3b. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทองเกษม.

กัณธร สิริกุล. (2515). หนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : สมาคมผู้จัดพิมพ์ระหว่างประเทศ.

จรรยาบรรณ เทพศรีเมือง. (2560). ขนาดของภาพประกอบการทำหนังสือสำหรับเด็ก (การสอนภาษาไทย).

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุดรธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

ณรงค์ ทองปาน. (2526). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรมการฝึกหัดครู : ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการหน่วยศึกษานิเทศน์.

นันทิยา แสงสิน. (2527). การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประนอม สุรัสวดี. (2534). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรสิริ วงศ์สิริศร. (2540). การวิเคราะห์แบบฝึกความพร้อมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย.

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อรอนงค์ โชคสกุลและ ศรีอัมพร ประทุมพันธ์. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กเล่ม 4, ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

Author (1) Information (第一作者信息)

	Name and Surname (姓名) : Masayamas Chaichanakijpong
	Highest Education (最高学历) : M.A. Candidate (Eastern Languages), Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University
	University or Agency (任职院校或单位) : Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University
	Field of Expertise (专业领域) : Chinese lexicon
	Address (地址) : Kasetsart University, 50 Ngamwongwan Rd. Chatuchak Bangkok 10900

Author (2) Information (第二作者信息)

	Name and Surname (姓名) : Asst.Prof.Chatuwit Keawsuwan
	Highest Education (最高学历) : Litt.D. (Chinese Philology), Fudan University, P.R.China
	University or Agency (任职院校或单位) : Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University
	Field of Expertise (专业领域) : - Chinese - Chinese Phonology
	Address (地址) : Kasetsart University, 50 Ngamwongwan Rd. Chatuchak Bangkok 10900

